

นพรัตน์ สิงห์ธรรม 2549: ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนกับรูปแบบผลป้อนกลับใน
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชา
เทคโนโลยีการศึกษา ปรชานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สุรัชย์ ประเสริฐสรวย, ค.ม.
154 หน้า
ISBN 974-16-1684-8

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ กับ
รูปแบบผลป้อนกลับแบบเฉลยข้อถูกพร้อมคำอธิบาย และรูปแบบผลป้อนกลับแบบเฉลยข้อถูกพร้อมคำอธิบาย
และคะแนนสะสมในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนปราจีนกัลยาณี
จำนวน 90 คน จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนโดยการนำคะแนนจากผลการสอบวิชาชีววิทยา ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2548 ของประชากรมาจัดระดับผลการเรียนโดยใช้คะแนนมาตรฐาน t ปกติ (normalized t-score)
เป็น 3 ระดับ คือ ระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามระดับผลการเรียน ระดับ
ละ 30 คน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก เพื่อแบ่งนักเรียนในแต่ละระดับผลการเรียนออกเป็น
2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีรูปแบบผลป้อนกลับแบบเฉลยข้อถูกพร้อม
คำอธิบาย 15 คน และแบบเฉลยข้อถูกพร้อมคำอธิบายและคะแนนสะสม 15 คน นำผลต่างของคะแนนจาก
แบบวัดแรงจูงใจภายในมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (two-way analysis of variance) และ
เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างรูปแบบผลป้อนกลับในแต่ละระดับของผลการเรียนด้วยสถิติ pooled-variance t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับผลการเรียนกับรูปแบบผลป้อนกลับในบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนส่งผลต่อแรงจูงใจภายในของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่มี
มีระดับผลการเรียนสูง เมื่อเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีรูปแบบผลป้อนกลับแตกต่างกัน
มีแรงจูงใจภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนปานกลาง
เมื่อเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีรูปแบบผลป้อนกลับแตกต่างกัน มีแรงจูงใจภายในไม่แตกต่างกัน
และ 4) นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่ำ เมื่อเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีรูปแบบผลป้อนกลับ
แตกต่างกันมีแรงจูงใจภายในไม่แตกต่างกัน

